

40. møde.

Torsdag den 15. januar kl. 10.

Formanden:

I skrivelse af 13. januar meddeler justitsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af adoptionsloven. (Undersøgelse i adoptionssager).

(Lovf. nr. 143).

Forslag til lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.

(Lovf. nr. 144).

Medlemmer af folketinget Poulsgaard, Svend Andersen (Roskilde amt), Hölge, Kirsten Jacobsen og Eva Rothenborg har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om folkebiblioteker.

(Lovf. nr. 145).

*Skriftlig fremsættelse af lovforslag.***Justitsministeren (Orla Møller):**

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af adoptionsloven. (Undersøgelse i adoptionssager).*

Ved ikrafttrædelsen af den sociale bistandslov den 1. april 1976 nedlægges som bekendt mødrehjælpsinstitutionerne. Det er derfor nødvendigt at tage stilling til den fremtidige løsning af de opgaver i forbindelse med undersøgelse og godkendelse i adoptionssager, som hidtil har påhvilet mødrehjælpen. Det samme gælder som følge af børne- og ungdomsværnenes nedlæggelse den kompetence, som i dag er tillagt direktoratet for Københavns børne- og ungdomsværn.

Jeg skal her omtale hovedpunkterne i forslaget:

Lovforslaget tilsigter i første række at placere de opgaver inden for adoptionsområdet, som hidtil har været varetaget af mødrehjælpen, plejehjemsforeningerne samt af direktoratet for Københavns børne- og ungdomsværn.

Forslaget indeholder tillige en bestemmelse om den vigtige undersøgelses- og godkendelsesordning, der hidtil – på grundlag af administrative regler – har været varetaget af disse institutioner.

Justitsministeriets adoptionsudvalg afgav i 1974 betænkning om undersøgelse i adoptionsager, der har dannet grundlag for lovforslaget.

Udvalgets flertal går ind for en udvidelse af området for adoptionsundersøgelser, idet der i alle tilfælde – bortset fra stedbarnsadoptioner – skal foretages en undersøgelse af de vordende adoptanter, hvis modtagelse af et barn i pleje skønnes at sigte på adoption.

Flertallet af de hørte myndigheder m. v. har imidlertid taget afstand fra en så vidtgående udvidelse.

Naturligvis bør vi lægge meget stor vægt på at undgå uhensigtsmæssige anbringelser af adoptivbørn, men jeg tvivler på, om dette hensyn nødvendiggør en så væsentlig ændring af den nuværende ordning som foreslået af udvalgets flertal. Ved familieadoptioner inden for den nærmeste familie eller i andre tilfælde, der må ligestilles hermed, således hvor der består et særligt tilknytningsforhold, f. eks. gennem nært og længerevarende bekendtskab mellem adoptanterne og barnets biologiske forældre, vil det efter min mening ikke være rimeligt at kræve en omfattende undersøgelses- og godkendelsesprocedure.

Det foreslås derfor i § 4 a, at der kræves undersøgelse og godkendelse af adoptanterne ved alle adoptioner, hvad enten barnet er dansk eller udenlandsk, medmindre der foreligger en nærmere angivet snæver forbindelse mellem ansøgerne og barnet eller dets forældre.

Spørgsmålet om, til hvilke myndigheder adoptionsundersøgelsen og -godkendelsen skal henlægges, har været vanskeligt at løse, og den sene fremsættelse af lovforslaget skyldes bl. a. forhandlinger med de kommunale organisationer herom.

Adoptionsudvalget har foreslået kompetencen henlagt til de amtskommunale socialcentre. Denne løsning har imidlertid vist sig uforenelig med principperne i den kommunale styrelseslovgivning. Justitsministeriet har derfor overvejet, om opgaverne i stedet kan henlægges til de amtskommunale social- og sundhedsudvalg, men denne løsning har bl. a. de kommunale organisationer ikke kunnet tilslutte sig.

For at sikre barnets tarv bedst muligt bør det foretrækkes at henlægge opgaverne til et organ,